

פנחס דניאל

דניאל (דולי) פנחס

נולד: י"ד תמוז תרצ"ה ; 15.7.1935

נפל בעת שירותו:
א' ניסן תשי"ד ; 4.4.1954

משפחה שכזאת

דניאל (דולי) פנחס נולד בתאריך י"ד בתמוז תרצ"ה

15.7.1935 לאביו זכריה ולאמו אסתר.

דולי לא היה האח הבכור, שש שנים לפניו נולדה

הדסה, שש שנים אחריו נולדה חרות, אחריה שלמה (מומו)

ואחריו דניאלה שנולדה אחרי מותו ונקראה על שמו.

דולי מחזיק
את אחיו
נלידו אמד.

משפחת פנחס היא אחת המשפחות היותר ותיקות

בראשון לציון, הם גרו בשיבת ציון.

אביו ומשפחתו עלו מתימן ב-1909, ואמו נולדה בכפר

שילוח.

אביו של דולי היה בעל נגריה ואמו עקרת בית, הם היו

משפחה ממוצעת ורגילה.

דולי בא מבית מסורתי, תמיד היתה לו כיפה בכיס

וכשהוא ראה את אביו מרחוק, הוא שם אותה על ראשו.

דולי אהב לקרוא, לסרוג וללכת לקולנוע, הוא היה מנקה

את הבית תמורת כסף ובכסף הזה היה הולך לקולנוע.

דולי עם אביו,

אמו ונשותי

אחיותיו.

תקופת הילדות

בית ספר היסודי:

דולי למד בבית ספר חביב.

הוא היה ילד חכם, כולם היו עושים איתו שיעורים
וחבריו אומרים שהוא היה אפילו חכם יותר מהמורים.
באותו בית ספר שש שנים לפניו למדה הדסה אחותו.
הדסה ודולי למדו כמעט אצל אותם מורים.

דולי

לאורך כל שנותיו בבית הספר חביב הוא גילה חוש צדק

מפותח.

בכיתה היה מורה אחד שהיה משפיל את
התלמידים, וכאשר היה רואה ילד חלש הוא נטפל אליו.
בכיתתו של דולי היתה ילדה ממשפחה מאוד
ענייה, שהיתה לבושה בבגדים בלויים מאוד.
הילדה הזו היתה חסרת ביטחון, שקטה, לא בעיניינים.
יום אחד היא אחרה לכיתה מפני שהיא חלבה את
העיזים בבית, המורה תפס אותה, ואז דולי קם והתנפל
על המורה, ועמד לצד הילדה.
הוא חלם להיות עורך-דין ולבסוף שופט כדי לעשות
צדק בעולם.
דולי היה טיפוס של מנהיג.
הוא היה מאוד יצירתי המורה שלו לציור בבית הספר
"חביב" ראה אותו מצייר סוס כחול והוא אמר לו מה
פתאום סוס כחול סוס יכול להיות: לבן, חום או שחור
אבל לא כחול ובעצם הוא צייר מה שציירים רבים
מציירים היום.

דולי מימין עם חברו חיים
קפולסקי.

תיכון-הגמנסיה הראלית:

דולי למד בגמנסיה הראלית כשהיא עוד היתה בשכונת

אברמוביץ, הוא למד בגמנסיה במגמה ספרותית.

גם לאורך שנותיו בתיכון חבריו סיפרו שהתבלטו אצלו

תכונות הצדק והאכפתיות.

בזמן למודיו בגמנסיה היו רק שתי כיתות במחזור

שלו, מגמה ראלית ומגמה ספרותית.

דולי
ובתתו

למרות שדולי לא אהב כל כך ללמוד ציוניו היו טובים.

דולי

דולי וכתתו בפגישה עם בן גוריון

צבא

ב-ט באב תשי"ג 21.7.53 התגייס דולי לצבא.

הוא התגייס ביחד עם חברו אורי פורת לחיל הרגלים
חטיבת גולני.

כמו ביסודי ובתיכון גם בצבא דולי הוכיח שהוא אדם
שאפשר לסמוך עליו.

אורי פורת מספר כאשר היו בטירונות הוא היה בחור
חלש ודולי היה בחור חסון וגדול, היה להם מסע 70
ק"מ עם ציוד מלא ואורי לא יכל לגמור את המסע אז
דולי לקח ממנו את הציוד ועודד אותו להמשיך בסוף

שניהם גמרו את המסע.

דולי
↓

לאחר סיום הטירונות עבר דולי לקורס מכי"ס, אותו
הוא סיים בהצלחה.

מפקדיו הועידוהו לקורס קצינים.

בינתיים ירד דולי דרומה.

באחד מהלילות יצא דולי מבסיסו ביד מרדכי לסיור

בואדי חסה שליד כפר זיקים, שם הם נכנסו לשדה

מוקשים ששמה ישראל סמוך לרצועת עזה.

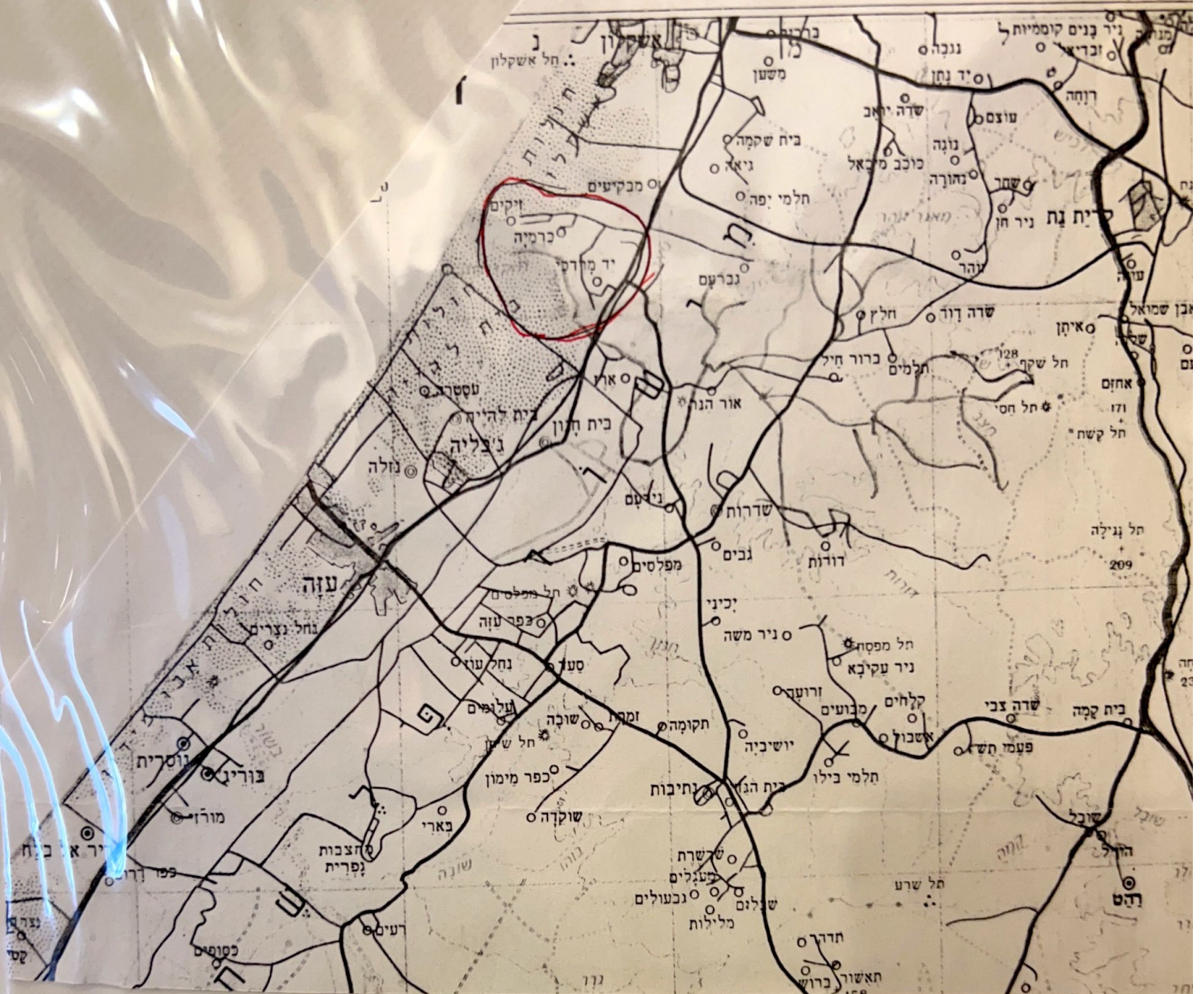
דולי נהרג במקום ואיתו נהרגו עוד 4 חיילים.

דולי נהרג ביום ראשון, ניסן, תשי"ד 4.4.54 ב-5 אחר
הצהריים.

לסיור זה דולי לא היה חייב לצאת.

הוא התנדב להחליף חבר שלא היה יכול לצאת ועל זה
שילם בחייו.

ביום ג' תשי"ד 6.4.1954 הובא למנוחת עולמים בחלקה
הצבאית בבית העלמין הישן בראשון לציון עיר מולדתו.

המקום שבו דולי נפל.

יהי זכרו ברוך.

הכיננו :

אלעד לוינטל ת.ז. : 065910002

טל: 9646302

נעמה ערב ת.ז. : 36648589

טל: 9693682

ניר פרייזלר ת.ז. : 2180094

טל: 9690624

אהרון קרון

אנו מודים למשפחת פנחס לאורי

פורת,רות פינס ולאה טביב אשר

עזרו לנו בהכנת אלבום הנצחה זה.